

ภาคผนวก

1. คะแนนที่ได้จากการทดลอง

ตาราง 13 คะแนนความจำเนื้อเรื่องของนักเรียน

a ₁			a ₂		
b ₁	b ₂	b ₃	b ₁	b ₂	b ₃
17	15	19	19	5	12
13	9	16	4	16	18
10	10	13	13	14	12
17	7	17	14	17	15
14	12	18	16	18	19
6	10	16	17	18	17
12	12	14	10	17	20
12	9	17	14	14	16
17	12	8	11	20	13
11	9	18	7	18	11
8	7	17	13	19	11
15	10	10	6	17	15
9	13	5	17	13	9
16	15	18	8	7	19
14	7	9	10	11	16
18	6	15	16	16	12
15	10	11	14	10	12

ตาราง 13 (ต่อ)

a ₁			a ₂		
b ₁	b ₂	b ₃	b ₁	b ₂	b ₃
13	5	9	14	8	19
14	18	12	15	20	19
13	12	6	9	10	17
14	2	8	4	16	15
14	14	8	11	10	19
15	8	12	11	17	10
18	9	17	4	7	11
5	16	17	16	18	11
6	10	16	10	14	20
10	5	16	16	10	9
11	16	7	11	7	15
19	14	14	15	16	15
17	11	5	18	15	7
7	12	10	17	15	8
10	16	13	8	16	16
<hr/>					
N 32	32	32	32	32	32
ΣX 410	341	411	388	449	458
ΣX ² 5704	4069	5855	5274	6857	7004
\bar{X} 12.813	10.656	12.844	12.125	14.031	14.313
SD 3.814	3.747	4.311	4.286	4.239	3.805
SD ² 14.547	14.040	18.585	18.371	17.969	14.478

2. การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของข้อมูล โดยใช้วิธีทดสอบของฮาร์ทลีย์ (Hartley's test)

สูตร (Winer, 1971 : 206)

$$F_{\max} = \frac{S_{\text{largest}}^2}{S_{\text{smallest}}^2}$$

เมื่อ S_{largest}^2 แทน ความแปรปรวนที่มีค่าสูงสุด

S_{smallest}^2 แทน ความแปรปรวนที่มีค่าต่ำสุด

ผลจากการคำนวณจะได้

$$S_1^2 = 14.547$$

$$S_2^2 = 14.040$$

$$S_3^2 = 18.585$$

$$S_4^2 = 18.370$$

$$S_5^2 = 17.969$$

$$S_6^2 = 14.478$$

แทนค่าสูตร

$$F_{\max} = \frac{18.585}{14.040}$$

$$= 1.324$$

จากตาราง C.7 (Winer, 1977 : 875)

$$F_{\max, .05} (6,31) = 2.91$$

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การหาค่ามัชฌิมเลขคณิต

สูตร (Ferguson, 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่ามัชฌิมเลขคณิต
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูล

3.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สูตร (Ferguson, 1981 : 68)

$$SD = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ΣX^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวน
 $(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนข้อมูล

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบ
 แพคทอเรียลส์สมบูรณ์ โมเดลกำหนด 2×3 โดยใช้สัญลักษณ์และสูตรในการคำนวณดังนี้
 (Kirk, 1968 : 175-176)

สัญลักษณ์ในการคำนวณ

$$\sum_1^N (ABS)^2 = [ABS]$$

$$\left(\sum_1^N ABS \right)^2 / npq = [X]$$

$$\sum_1^p \left(\sum_1^q A \right)^2 / nq = [A]$$

$$\sum_1^q \left(\sum_1^p B \right)^2 / np = [B]$$

$$\sum_1^p \sum_1^q (AB)^2 / n = [AB]$$

เมื่อ	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการทดลองทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการทดลองในแต่ละกลุ่ม
	p	แทน	ระดับของตัวแปร A (เพศของนักเรียน)
	q	แทน	ระดับของตัวแปร B (แบบของการนำเรื่อง)
	$\sum_1^N (ABS)^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวน
	$\left(\sum_1^N ABS \right)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum_1^p \left(\sum_1^q A \right)^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนรวมแต่ละระดับ ของตัวแปร A

$$\sum_{1}^q \left(\sum_{1}^p B \right)^2$$

แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนรวมแต่ละระดับ
ของตัวแปร B

$$\sum_{1}^p \sum_{1}^q (AB)^2 / N$$

แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนรวมในแต่ละ
เซลล์ AB

สูตรการคำนวณ

$$\begin{aligned} SS_{total} &= [ABS] - [X] \\ SS_A &= [A] - [X] \\ SS_B &= [B] - [X] \\ SS_{AB} &= [AB] - [A] - [B] + [X] \\ SS_{W.cell} &= [ABS] - [AB] \end{aligned}$$

ตาราง 14 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟกทอเรียลกลุ่มสมบูรณ์ โมเดลกำหนด 2×3

Source of Variation	SS	df	MS	F
A	SS_A	$p-1$	SS_A/df	$MS_A/MS_{W.cell}$
B	SS_B	$q-1$	SS_B/df	$MS_B/MS_{W.cell}$
AB	SS_{AB}	$(p-1)(q-1)$	SS_{AB}/df	$MS_{AB}/MS_{W.cell}$
W.cell	$SS_{W.cell}$	$pq(n-1)$	$SS_{W.cell}/df$	
Total	SS_{total}	$npq-1$		

ผลจากการคำนวณจะได้

ตาราง 15 ตารางสรุป AB

	b_1	b_2	b_3	Σ ทั้งหมด
a_1	410	341	411	1162
a_2	388	449	458	1295
Σ ทั้งหมด	798	790	869	2457

$$\sum_{1}^N (ABS)^2 = [ABS]$$

$$\begin{aligned} \sum_{1}^N (ABS)^2 &= 17^2 + 13^2 + 10^2 + \dots + 16^2 \\ &= 34763 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \left(\sum_{1}^N ABS \right)^2 / npq &= [X] \\ &= \frac{(2457)^2}{(32)(2)(3)} \\ &= 31441.922 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \sum_{1}^P \left(\sum_{1}^q A \right)^2 / nq &= [A] \\ &= 14065.042 + 17469.010 \\ &= 31534.052 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \sum_{q=1}^q \left(\sum_{p=1}^p B \right)^2 / np &= [B] \\ &= 9950.063 + 9751.563 + 11799.391 \\ &= 31501.017 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \sum_{p=1}^p \sum_{q=1}^q (AB)^2 / n &= [AB] \\ &= 5253.125 + 3633.781 + 5278.781 \\ &\quad + 4704.500 + 6300.031 + 6555.125 \\ &= 31725.343 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} SS_{total} &= [ABS] - [X] \\ &= 3321.078 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SS_A &= [A] - [X] \\ &= 92.130 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SS_B &= [B] - [X] \\ &= 59.095 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SS_{AB} &= [AB] - [A] - [B] + [X] \\ &= 132.196 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SS_{w.cell} &= [ABS] - [AB] \\ &= 3037.657 \end{aligned}$$

แทนค่าในตาราง ได้ดังนี้

Source of Variation	SS	df	MS	F
A	92.130	1	92.130	5.641*
B	59.095	2	29.548	1.809
AB	132.196	2	66.098	4.047*
W.cell	3037.657	186	16.331	
Total	3321.078	191		

* p < .05

4.1 การทดสอบผลการทดลองหลัก (Simple Main Effect Test)

สูตร (Kirk, 1968 : 179-181)

$$SS_A \text{ at } b_1 = \sum_1^p (AB_{i1})^2/n - \left(\sum_1^p B_{i1} \right)^2/np$$

$$SS_A \text{ at } b_2 = \sum_1^p (AB_{i2})^2/n - \left(\sum_1^p B_{i2} \right)^2/np$$

$$SS_A \text{ at } b_3 = \sum_1^p (AB_{i3})^2/n - \left(\sum_1^p B_{i3} \right)^2/np$$

$$SS_B \text{ at } a_1 = \sum_1^q (AB_{1j})^2/n - \left(\sum_1^q A_{1j} \right)^2/nq$$

$$SS_B \text{ at } a_2 = \sum_1^q (AB_{2j})^2/n - \left(\sum_1^q A_{2j} \right)^2/nq$$

ตาราง 16 ตารางวิเคราะห์การทดสอบผลการทดลองหลักแบบแฟคทอเรียลผสมสมบูรณ์ โมเดลกำหนด 2×3

Source of Variation	SS	df	MS	F
1. A	SS_A	$p-1$	SS_A/df	$MS_A/MS_{W.cell}$
2. A at b_1	SS_A at b_1	$p-1$	SS_A at b_1/df	MS_A at $b_1/MS_{W.cell}$
3. A at b_2	SS_A at b_2	$p-1$	SS_A at b_2/df	MS_A at $b_2/MS_{W.cell}$
4. A at b_3	SS_A at b_3	$p-1$	SS_A at b_3/df	MS_A at $b_3/MS_{W.cell}$
5. B	SS_B	$q-1$	SS_B/df	$MS_B/MS_{W.cell}$
6. B at a_1	SS_B at a_1	$q-1$	SS_B at a_1/df	MS_B at $a_1/MS_{W.cell}$
7. B at a_2	SS_B at a_2	$q-1$	SS_B at a_2/df	MS_B at $a_2/MS_{W.cell}$
8. AB	SS_{AB}	$(p-1)(q-1)$	SS_{AB}/df	$MS_{AB}/MS_{W.cell}$
9. W.cell	$SS_{W.cell}$	$pq(n-1)$	$SS_{W.cell}/df$	
10. Total	SS_{total}	$npq-1$		

ผลจากการคำนวณจะได้

ตาราง 17 ตารางสรุป AB

	b_1	b_2	b_3	Σ ทั้งหมด
a_1	410	341	411	1162
a_2	388	449	458	1295
Σ ทั้งหมด	798	790	869	2457

$$\begin{aligned} SS_A \text{ at } b_1 &= 5253.125 + 4704.500 - 9950.063 \\ &= 7.562 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SS_A \text{ at } b_2 &= 3633.781 + 6300.031 - 9751.563 \\ &= 182.249 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SS_A \text{ at } b_3 &= 5278.781 + 6555.125 - 11799.391 \\ &= 34.515 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SS_B \text{ at } a_1 &= 5253.125 + 3633.781 + 5278.781 - 14065.042 \\ &= 100.645 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SS_B \text{ at } a_2 &= 4704.500 + 6300.031 + 6555.125 - 17469.010 \\ &= 90.646 \end{aligned}$$

แทนค่าในตาราง
ไว้ดังนี้

Source of Variation	SS	df	MS	F
1. A	92.130	1	92.130	5.641
2. A at b ₁	7.562	1	7.562	0.463
3. A at b ₂	182.249	1	182.249	11.160 **
4. A at b ₃	34.515	1	34.515	2.113
5. B	59.095	2	29.548	1.809
6. B at a ₁	100.645	2	50.323	3.081 *
7. B at a ₂	90.646	2	45.323	2.775
8. AB	132.196	2	61.601	4.047
9. W.cell	3037.657	186	16.331	
10. Total	3321.078	191		

** p < .01

* p < .05

4.2 ทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณผลการทดลองหลัก (Multiple Comparison)

โดยใช้วิธี HSD ของทูกีย์ (Tukey) ที่ตัวแปรแบบของการนำเรื่องของกลุ่มนักเรียนชาย
ซึ่งมีสูตรดังนี้ (Kirk, 1968 : 88)

$$HSD = q_{\alpha, v} \sqrt{\frac{MS_e}{n}}$$

เมื่อ	q	แทน ค่าจากตารางแจกแจงของสตีวเคนโทซด์เรนจ์ (Studentized range)
	α	แทน ระดับความมีนัยสำคัญ
	v	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของ MS_e และจำนวนระดับ ในการทดลอง
	MS_e	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของความคลาดเคลื่อน
	n	แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละระดับของการทดลอง

ขั้นที่ 1 เปรียบเทียบ

$$\bar{x}_1 = 12.813$$

$$\bar{x}_2 = 10.656$$

$$\bar{x}_3 = 12.844$$

ขั้นที่ 2 แทนค่า

$$MS_e = 16.331$$

$$n = 96$$

$$v = 186$$

ค่าจากตาราง D.7 (Kirk, 1968 : 531)

$$q_{.05}(3,186) = 3.31$$

$$q_{.01}(3,186) = 4.12$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \text{HSD} &= q_{.05}(3,186) \sqrt{\frac{MS_e}{n}} \\ &= 3.31 \times 0.412 \\ &= 1.364 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{HSD} &= q_{.01(3,186)} \sqrt{\frac{MS_e}{n}} \\
 &= 4.12 \times 0.412 \\
 &= 1.697
 \end{aligned}$$

	\bar{x}_2	\bar{x}_3	\bar{x}_1
\bar{x}_2	-	2.188**	2.157**
\bar{x}_3		-	0.031
\bar{x}_1			-

** p < .01

ภาคผนวก 2

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ และคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่อง โดยใช้สูตร KR-20

สูตร (Ebel, 1966 : 327)

$$r = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ r แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
 q แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด
 S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 1 (เรื่องเต่า)

$$k = 10$$

$$S^2 = 6.4$$

$$\sum pq = 2.15$$

แทนค่าสูตร

$$\begin{aligned} r &= \frac{10}{10-1} \left(1 - \frac{2.15}{6.4} \right) \\ &= 0.738 \end{aligned}$$

∴ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ มีค่า 0.738

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 2 (เรื่องจริงใจ)

$$k = 10$$

$$s^2 = 4.86$$

$$\Sigma pq = 1.94$$

แทนค่าสูตร

$$r = \frac{10}{10-1} \left(1 - \frac{1.94}{4.86} \right)$$

$$= .668$$

∴ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ มีค่า .668

2. หาค่าความยาก (Difficulty) คือค่า p และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือค่า r ของแบบทดสอบที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยอาศัยเทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ และใช้ตารางสำเร็จของ จุง เทย์ ฟาน ดังตาราง

ตาราง 18 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบวัดความจำ
เนื้อเรื่องฉบับที่ 1 (เรื่องเต่า)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.62	.70
2	.79	.44
3	.46	.67
4	.54	.67
5	.62	.70
6	.62	.70
7	.70	.82
8	.51	.51
9	.58	.90
10	.55	.77

ตาราง 19 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบวัดความจำ
เนื้อเรื่องฉบับที่ 2 (เรื่องจิ้งโจ้)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.70	.43
2	.46	.44
3	.36	.52
4	.46	.67
5	.71	.58
6	.62	.70
7	.53	.56
8	.79	.44
9	.58	.74
10	.75	.78

ภาคผนวก 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 เนื้อเรื่องฉบับที่ 1 เรื่องเต่า และแบบทดสอบวัดการจำเนื้อเรื่อง
- 3.2 เนื้อเรื่องฉบับที่ 2 เรื่องจิ้งจอก และแบบทดสอบวัดการจำเนื้อเรื่อง

เต่า

เต่าเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ใต้ทั้งบนบกและในน้ำ เมื่อคลานออกจากไข่แล้ว ลูกเต่าจะเดินลงสู่ท้องน้ำ เมื่อโตขึ้นก็จะกลับมาสร้างรังบนฝั่งใต้พืชรายแล้ววางไข่ในรังนั้น อาหารของเต่าคือ ปลาตัวเล็ก ๆ หอยทาก และแมลง มันสามารถ เก็บสะสมอาหารและน้ำไว้ได้ จึงทำให้มันมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องกินอาหารและน้ำหลาย ๆ วัน เต่ามีกระดองที่แข็งแรงและมีขากรรไกรที่แข็งแรง ลักษณะเด่นของเต่าคือ เคลื่อนที่ช้าและมีอายุยืนยาวกว่าสัตว์ชนิดอื่น ๆ

เจ้าลูกเต่าทะเลตัวเล็ก ๆ ที่กำลังคลานออกจากไข่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพ่อแม่ของมันเลย พวกมันดูแลตัวเองได้ พวกมันจะคลานออกจากรังใต้พืชรายและเดินบนครีบน้ำตื้นของมันไปสู่ท้องน้ำ

เมื่อมันโตขึ้น เต่าทะเลพวกนี้ก็จะกลับมาสู่ฝั่งและสร้างรังของมันเอง เพราะว่าพวกมันไม่สามารถอาศัยอยู่ภายใต้แสงแดดอันร้อนระอุได้นาน มันจะขุดรังขึ้นหลังจากดวงอาทิตย์ตก และจะวางไข่ในรังนั้นแล้วก็กลบจนมิดชิด หลังจากนั้น เมื่อมันพักเหนื่อยสักครู่ มันก็จะกลับลงไปทะเล

เมื่อลูกเต่าออกจากไข่ พวกมันก็จะดูแลตัวเองได้ เหมือนที่พ่อแม่มันเคยทำ แล้วมันก็จะหาทางลงทะเลและหาทางจับปลาตัวเล็ก ๆ หอยทาก และแมลงกินเอง

นี่เป็นวิธีที่เจ้าเต่าทั้งหลายเริ่มต้นชีวิตโดดเดี่ยวบนพื้นดิน

แต่ถึงแม้เจ้าเต่าจะเริ่มต้นชีวิตอย่างโดดเดี่ยวเพียงไร มันก็จะรู้สึกสบายใจเหมือนได้อยู่ที่บ้าน เพราะมันได้แบกบ้านของมันไปทุกหนทุกแห่งที่มันไป บ้านของมันก็คือกระดองของมันไงล่ะ กระดองที่เหนียวเหมือนหนังสัตว์และแข็งเหมือนหิน กระดองจะช่วยให้เต่าปลอดภัยจากศัตรูต่าง ๆ ของมัน

ถ้าหยิบเต่ารูปกล่องตัวเล็ก ๆ ขึ้นมา มันจะหัดหัว ขา และหางของมันทั้งหมดเข้าไปในกระดอง เต่ารูปกล่องนี้จะไม่ทำอันตรายต่อเราและสามารถนำไปเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยงได้

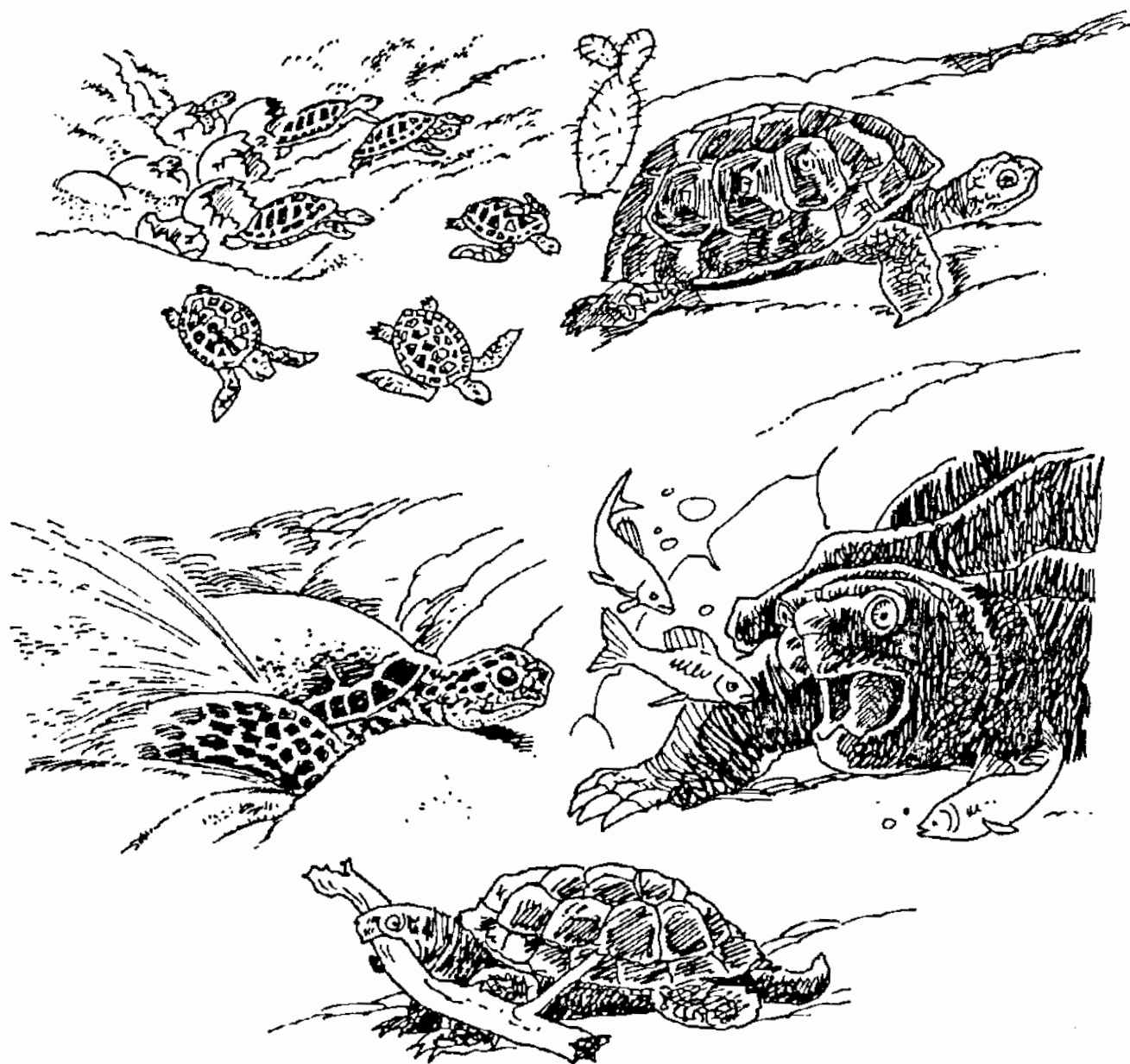
แต่อย่าเข้าไปใกล้เจ้าเต่าข้างงับก็แล้วกัน เจ้าเต่าพวกนี้มีขากรรไกรแข็งแรง ถ้ามันลองไต่งับอะไรเข้าอย่างหนึ่ง จะงับอยู่อย่างนั้นโดยไม่ยอมปล่อยเลย

เต่าหลายชนิดอาศัยอยู่ในทะเล บ่อ และในโคลนเหลวกันแม่น้ำ แต่บางชนิดก็ไม่ได้อยู่ในน้ำเลย บางชนิดอาศัยอยู่ในทะเลทรายที่ห่างจากแหล่งน้ำหลาย ๆ กิโลเมตร พวกมันจะขุดลงไปใต้ดินและอยู่ข้างล่างนั้น เพื่อปกป้องตัวเองจากแสงแดดร้อนจ้า

เต่าชนิดอื่น ๆ อาศัยอยู่ในป่าชื้น ยื่นคอออกมาจากกระดอง ส่ายตาหาแมลงได้ขอนไม้ หรือไม้ก็ยัดคอมากินใบไม้ที่อ่อน เขียวและลูกไม้ที่มันกินได้

ไม่ว่ามันจะอยู่ที่ไหนก็ตาม เต่าไม่จำเป็นต้องหาอาหารและน้ำตลอดเวลา ภายในร่างกายมันมีที่พิเศษสำหรับเก็บน้ำไว้ มันเก็บสะสมอาหารไว้ในรูปไข่มัน เต่าสามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องกินอาหารหรือดื่มน้ำเลยเป็นเวลาหลาย ๆ วัน

มีเต่าที่มีขนาดเล็กเท่ากับมือของเด็ก บางชนิดก็มีขนาดใหญ่เท่ากับช้าง แต่สำหรับสัตว์ที่มีขนาดเท่ากับมันแล้ว เต่าเป็นสัตว์ที่เคลื่อนไหวที่ได้ช้าที่สุด มันมีชีวิตยืนยาวกว่าสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่เรารู้จักทั้งหมด

เจ้าลูกเต่าทะเลตัวเล็ก ๆ ที่กำลังคลานออกมาจากไข่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพ่อแม่ของมันเลย พวกมันดูแลตัวเองได้ พวกมันจะคลานออกจากรังใต้พืชรายและเดินบนกรีนใหม่ของมันไปสู่ท้องน้ำ

เมื่อมันโตขึ้น เต่าทะเลพวกนี้จะกลับมาสู่ง และสร้างรังของมันเอง เพราะว่ามันไม่สามารถอาศัยอยู่ภายใต้แสงแดดอันร้อนระอุได้นาน มันจะขุด รังขึ้นหลังจากดวงอาทิตย์ตก และจะวางไข่ในรังนั้น แล้วก็กลบจนมิดชิด หลังจากนั้น เมื่อมันพักเหนื่อยสักครู่ มันก็จะกลับลงไปทะเล

เมื่อลูกเต่าออกจากไข่ พวกมันก็จะดูแลตัวเองได้ เหมือนที่พ่อแม่มัน เคยทำ แล้วมันก็จะหาทางลงทะเล และหาทางจับปลาตัวเล็ก ๆ หอยทาก และ แมลงกินเอง

นี่เป็นวิธีที่เจ้าเต่าทั้งหลาย เริ่มต้นชีวิตโดดเดี่ยวบนพื้นดิน

แต่ถึงแม้เจ้าเต่าจะ เริ่มต้นชีวิตอย่างโดดเดี่ยวเพียงไร มันก็จะรู้สึก สบายใจเหมือนได้อยู่ที่บ้าน เพราะมันได้แบกบ้านของมันไปทุกหนทุกแห่งที่มันไป บ้านของมันก็คือกระดองของมันไงล่ะ กระดองที่เหนียวเหมือนหนังสัตว์และแข็ง เหมือนหิน กระดองจะช่วยให้เต่าปลอดภัยจากศัตรูต่าง ๆ ของมัน

ถ้าหยิบเต่ารูปกล่องตัวเล็ก ๆ ขึ้นมา มันจะหดหัว ขา และหางของมัน ทั้งหมดเข้าไปในกระดอง เต่ารูปกล่องนี้จะไม่ทำอันตรายต่อเราและสามารถนำไปเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยงได้

แต่อย่าเข้าไปใกล้เจ้าเต่าข้างงับก็แล้วกัน เจ้าเต่าพวกนี้มีขากรรไกร แข็งแรง ถ้ามันลองได้จับอะไรเข้าอย่างหนึ่ง จะจับอยู่อย่างนั้นโดยไม่ยอมปล่อยเลย

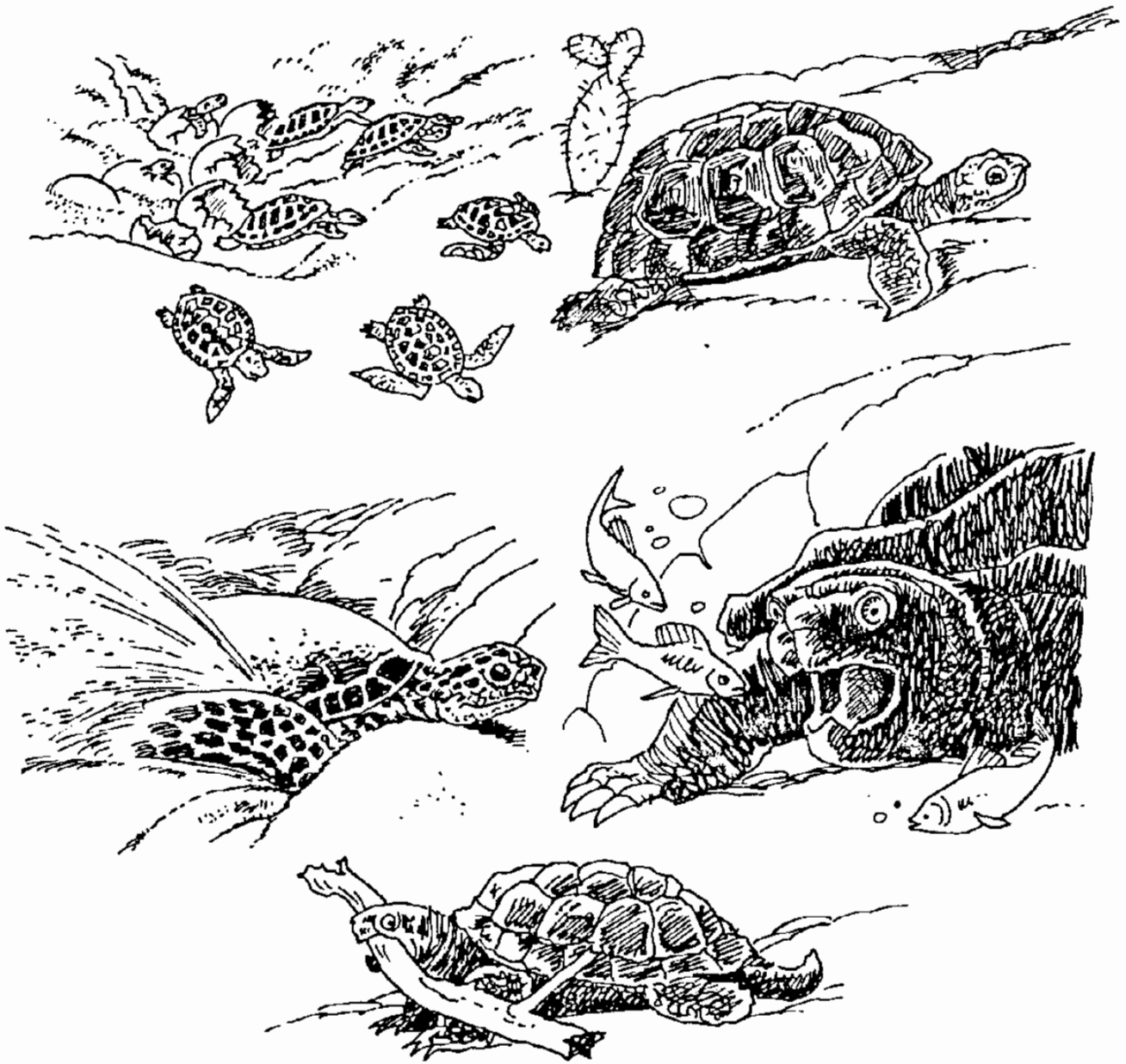
เต่าหลายชนิดอาศัยอยู่ในทะเล บ่อ และในโคลนเหลวกันแม่น้ำ แต่ บางชนิดก็ไม่ได้อยู่ในน้ำเลย บางชนิดอาศัยอยู่ในทะเลทรายที่ห่างจากแหล่งน้ำ หลาย ๆ กิโลเมตร พวกมันจะขุดลงไปใต้ดินและอยู่ข้างล่างนั้น เพื่อปกป้อง ตัวเองจากแสงแดดร้อนจ้า

เต่าชนิดอื่น ๆ อาศัยอยู่ในน้ำขึ้น ยืนคอกออกมาจากกระตอง ล่ายตา
หาแมลงได้ขอนไม้ หรือไม้ก็ยึดคอกมากินใบไม้ที่อ่อนเขียวและลูกไม้ที่มันกินได้

ไม่ว่ามันจะอยู่ที่ไหนก็ตาม เต่าไม่จำเป็นต้องหาอาหารและน้ำตลอด
เวลา ภายในร่างกายมันมีที่พิเศษสำหรับเก็บน้ำไว้ มันเก็บสะสมอาหารไว้ในรูป
ไขมัน เต่าสามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องกินอาหารหรือดื่มน้ำเลยเป็นเวลา
หลาย ๆ วัน

มีเต่าที่มีขนาดเล็กเท่ากับมือของเด็ก บางชนิดก็มีขนาดใหญ่เท่ากับช้าง
แต่สำหรับสัตว์ที่มีขนาดเท่ากับมันแล้ว เต่าเป็นสัตว์ที่เคลื่อนที่ได้ช้าที่สุด มันมีชีวิต
ยืนยาวกว่าสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่เรารู้จักทั้งหมด

เต่า

เต่าเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ได้ทั้งบนบกและในน้ำ เมื่อคลานออกจากไข่แล้ว ลูกเต่าจะเดินลงสู่ท้องน้ำ เมื่อโตขึ้นก็จะกลับมาสร้างรังบนฝั่งใต้พืชรายแล้ววางไข่ ในรังนั้น อาหารของเต่าคือปลาตัวเล็ก ๆ หอยทาก และแมลง มันสามารถเก็บสะสมอาหารและน้ำไว้ได้ จึงทำให้มันมีชีวิตรอดอยู่ได้โดยไม่ต้องกินอาหารและน้ำหลาย ๆ วัน เต่ามีกระดองที่แข็งแรงและมีขากรรไกรที่แข็งแรง ลักษณะเด่นของเต่าคือ เคลื่อนที่ช้า และมีอายุยืนยาวกว่าสัตว์ชนิดอื่น ๆ

เจ้าลูกเต่าทะเลตัวเล็ก ๆ ที่กำลังคลานออกจากไข่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพ่อแม่ของมันเลย พวกมันดูแลตัวเองได้ พวกมันจะคลานออกจากรังไข่ที่พื้นทรายและเดินบนครีบน้ำใหญ่ของมันไปสู่ท้องน้ำ

เมื่อมันโตขึ้น เต่าทะเลพวกนี้จะกลับมาสู่มังและสร้างรังของมันเอง เพราะว่าพวกมันไม่สามารถอาศัยอยู่ภายใต้แสงแดดอันร้อนระอุได้นาน มันจะขุดรังขึ้นหลังจากดวงอาทิตย์ตก และจะวางไข่ในรังนั้นแล้วก็กลับจมนมิตขีด หลังจากนั้นเมื่อมันพักเหนื่อยสักครู่มันก็จะกลับลงไปทะเล

เมื่อลูกเต่าออกจากไข่ พวกมันก็จะดูแลตัวเองได้ เหมือนที่พ่อแม่มันเคยทำ แล้วมันก็จะหาทางลงทะเลและหาทางจับปลาตัวเล็ก ๆ หอยทาก และแมลงกินเอง

นี่เป็นวิธีที่เจ้าเต่าทั้งหลายเริ่มต้นชีวิตโดดเดี่ยวบนพื้นดิน

แต่ถึงแม้เจ้าเต่าจะเริ่มต้นชีวิตอย่างโดดเดี่ยวเพียงไร มันก็จะรู้สึกสบายใจเหมือนได้อยู่ที่บ้าน เพราะมันได้แบกบ้านของมันไปทุกหนทุกแห่งที่มันไป บ้านของมันก็คือกระดองของมันไงล่ะ กระดองที่เหนียวเหมือนหนังสัตว์และแข็งเหมือนหิน กระดองจะช่วยให้เต่าปลอดภัยจากศัตรูต่าง ๆ ของมัน

ถ้าหยาบเต่ารูปกล่องตัวเล็ก ๆ ขึ้นมา มันจะหดหัว ขา และหางของมันทั้งหมดเข้าไปในกระดอง เต่ารูปกล่องนี้จะไม่ทำอันตรายต่อเราและสามารถนำไปเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยงได้

แต่อย่าเข้าไปใกล้เจ้าเต่าข้างงับก็แล้วกัน เจ้าเต่าพวกนี้มีขากรรไกรแข็งแรง ถ้ามันลองได้งับอะไรเข้าอย่างหนึ่งจะงับอยู่อย่างนั้นโดยไม่ยอมปล่อยเลย

เต่าหลายชนิดอาศัยอยู่ในทะเล บ่อ และในโคลนเหลวกันแม่น้ำ แต่บางชนิดก็ไม่ได้อยู่ในน้ำเลย บางชนิดอาศัยอยู่ในทะเลทรายที่ห่างจากแหล่งน้ำหลาย ๆ กิโลเมตร พวกมันจะขุดลงไปใต้ดินและอยู่ข้างล่างนั้น เพื่อปกป้องตัวเองจากแสงแดดร้อนจ้า

เต่าชนิดอื่น ๆ อาศัยอยู่ในป่าชื้น ยืนค่อออกมาจากกระดองล่ายตาหาแมลงได้ซ่อนไม้ หรือไม้ก็ยึดค่อมากินใบไม้ที่อ่อนเขียวและลูกไม้ที่มันกินได้

ไม่ว่ามันจะอยู่ที่ไหนก็ตาม เต่าไม่จำเป็นต้องหาอาหารและน้ำตลอดเวลา ภายในร่างกายมันมีที่พิเศษสำหรับเก็บน้ำไว้ มันเก็บสะสมอาหารไว้ในรูปไขมัน เต่าสามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องกินอาหารหรือดื่มน้ำเลยเป็นเวลาหลาย ๆ วัน

มีเต่าที่มีขนาดเล็กเท่ากับมือของเด็ก บางชนิดก็มีขนาดใหญ่เท่ากับช้าง แต่สำหรับสัตว์ที่มีขนาดเท่ากับมันแล้ว เต่าเป็นสัตว์ที่เคลื่อนที่ได้ช้าที่สุด มันมีชีวิตยืนยาวกว่าสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่เรารู้จักทั้งหมด

แบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องฉบับที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 10 ข้อ ให้เวลาทำ 10 นาที
2. ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย × ทับลงบน ในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับข้อที่นักเรียนเลือก
3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้
4. ให้นักเรียนทุกคนเขียน ชื่อ โรงเรียน เพศ และหมายเลข ที่ครูแจกให้ แล้วคอยฟังคำสั่งให้ลงมือทำ

1. เต่าจะสร้างรังเวลาใด ก. ตอนเช้า ข. ตอนเที่ยง ค. ตอนบ่าย ง. หลังจากดวงอาทิตย์ตก	4. เต่าใช้อวัยวะส่วนใดจับสิ่งของ ก. ฟัน ข. ลิ้น ค. เหงือก ง. ขากรรไกร
2. ข้อใดไม่ใช่อาหารของเต่า ก. ปู ข. ปลา ค. แมลง ง. หอยทาก	5. เต่าสามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องกินอาหารและน้ำหลาย ๆ วัน เนื่องจากข้อใด ก. ไม่มีอาหารและน้ำ ข. เต่าเก็บอาหารและน้ำ ค. เต่าสามารถเก็บอาหารและน้ำไว้ได้ ง. เต่าไม่สามารถกินอาหารและน้ำได้มาก
3. บ้านของเต่า หมายถึงอะไร ก. รัง ข. บ่อ ค. ทะเล ง. กระจก	

6. เต่าตัวเล็กมีขนาดเท่ากับอะไร
- ก. มือของเด็ก
 - ข. แขนของเด็ก
 - ค. เท้าของเด็ก
 - ง. ศีรษะของเด็ก
7. ข้อใดคือลักษณะเด่นของเต่า
- ก. เคลื่อนที่ช้า
 - ข. เคลื่อนที่เร็ว
 - ค. ชอบแสงแดด
 - ง. หากินเวลากลางคืน
8. หลังจากวางไข่แล้ว เต่าจะทำอะไร
- ก. กกไข่
 - ข. กินไข่
 - ค. ลงทะเลทันที
 - ง. กลับไข่จนมีดซิด
9. ข้อใดคือประโยชน์ของกระดองเต่า
- ก. ช่วยในการเดิน
 - ข. ช่วยป้องกันศัตรู
 - ค. ช่วยในการทรงตัว
 - ง. ช่วยในการหาอาหาร
10. ถ้าหีบเต่ารูปกล่องขึ้นมา มันจะทำอย่างไร
- ก. กัดมือ
 - ข. วิ่งหนี
 - ค. พลิกตัวไปมา
 - ง. หดหัวและขาเข้าไปในกระดอง
-

จิงโจ้

จิงโจ้เป็นสัตว์ที่มีถุงหรือกระเป๋าทิ้งน้ำหนักเพื่อใส่ลูกอ่อน จิงโจ้มีหลายชนิด ตัวที่มีขนาดเล็กเรียกว่า วาลาบี่ ส่วนที่มีขนาดใหญ่สุดมี 2 ชนิด ได้แก่ จิงโจ้สีเทาและจิงโจ้แดง จิงโจ้พวกนี้มีความสูงเท่า ๆ กับคน มีขาหลังยาว และขาหน้าสั้นเล็ก มีหางยาวและหนา มันสามารถเคลื่อนที่โดยการกระโดด

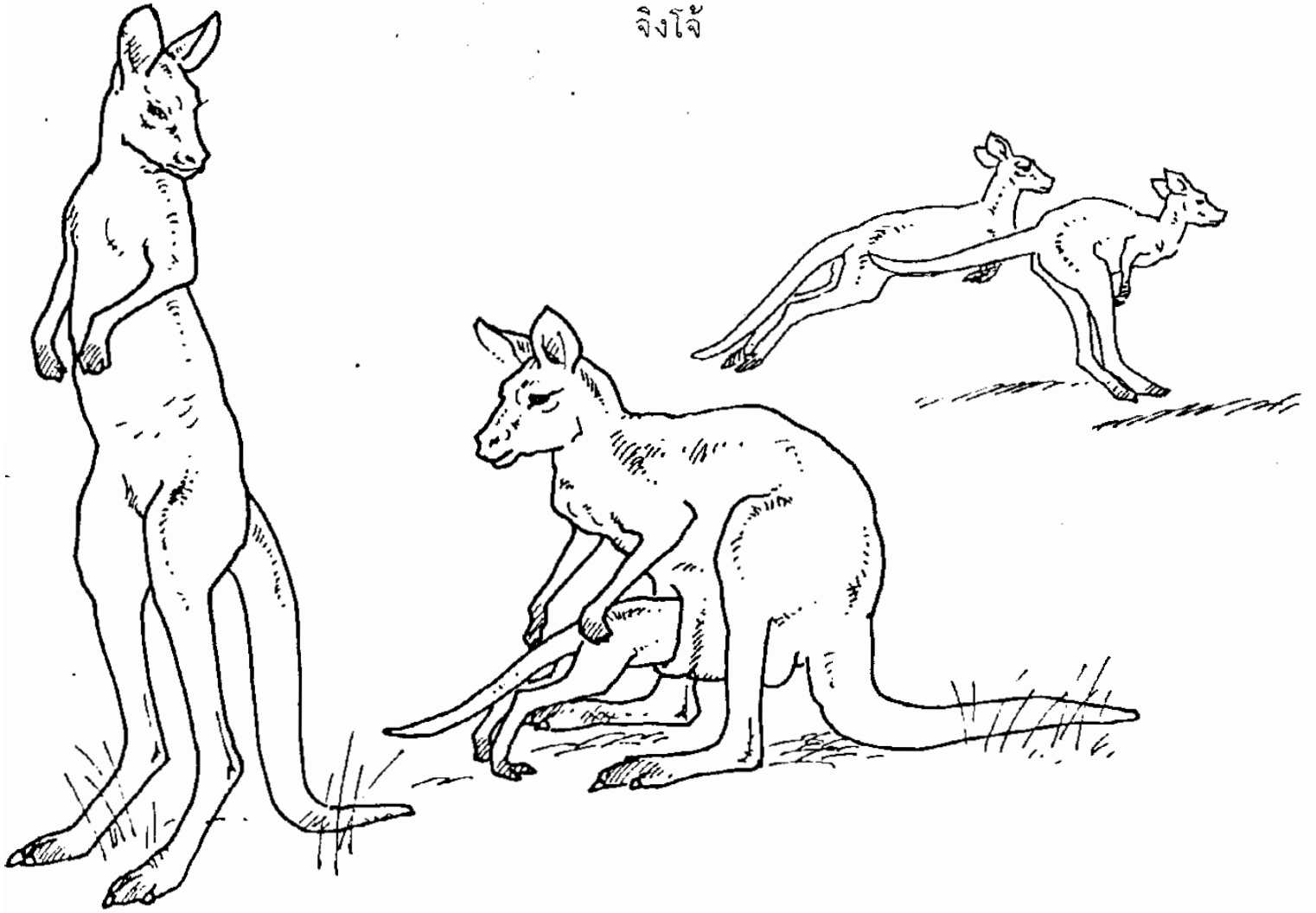
เราทราบกันดีว่าแม่จิงโจ้ใส่ลูกอ่อนของมันไว้ที่ถุงน้ำหนัก สัตว์ชนิดอื่นที่มีลักษณะแบบเดียวกันนี้ เช่น กระรอกบิน และตัวโคล่า จิงโจ้มีหลายชนิดด้วยกัน ตัวที่มีขนาดเล็กเรียกว่า วาลาบี่

จิงโจ้ขนาดใหญ่ที่สุด 2 ชนิด ได้แก่ จิงโจ้ใหญ่สีเทาและจิงโจ้แดง จิงโจ้สีเทาอาศัยอยู่ในป่า จิงโจ้แดงอาศัยอยู่ตามที่ราบโล่ง กินหญ้าเป็นอาหาร มีหัวหน้าผากเป็นตุ่ม ซึ่งมักถูกขนานนามว่าเป็น "ชายชรา" จิงโจ้พวกนี้มีความสูงเท่า ๆ กับคน มีขาหลังที่ยาวและขาหน้าสั้นเล็ก หางของมันจะยาวและหนา จิงโจ้สามารถนั่งได้อย่างสบายและตั้งตรงด้วยขาหลังและหางของมันที่วางอยู่ในลักษณะคล้ายม้าสามขา

จิงโจ้สามารถใช้หางที่แข็งแรงของมันทำงานอื่น ๆ ได้อีกหลายอย่าง มันเคลื่อนที่ไปโดยการกระโดด เมื่อกระโดดครั้งแรก จิงโจ้จะใช้หางกดหรือยันพื้นไว้พร้อมกับขาหลัง 2 ขา ซึ่งทำให้มันมีแรงที่จะพุ่งตัวออกไปได้อย่างดี จากนั้นจะเอามหางยันไว้เพื่อให้ทรงตัวอยู่ได้ จิงโจ้ใหญ่สามารถกระโดดได้สูง 1.5 เมตร ถ้าจะกันจิงโจ้ไม่ให้เข้าไปในบริเวณทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ต้องใช้รั้วสูง ๆ กัน มิฉะนั้นมันอาจจะข้ามเข้าไปกินหญ้าที่ใช้เลี้ยงแกะจนหมดได้ ฉะนั้นการทำรั้วป้องกันไม่ให้จิงโจ้เข้าไปกินหญ้าในทุ่งเลี้ยงแกะ จึงเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก จิงโจ้สามารถใช้ขาหลังของมันเตะได้อย่างแรงมาก แล้วใช้ทรงเสียบชุด ตัวผู้จะต่อสู้กันอย่างดุร้ายในช่วงฤดูการหาคู่

เมื่อลูกจึงใจ้เกิดจะมีขนาดยาวประมาณ 2.5 เซนติเมตร ขาหน้าจะยาวเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของตัว มันจะใช้ขาหน้าที่แข็งแรงสำหรับปีนป่ายไปตามขนดกยาวของตัวแม่ไปยังปากถุง ไต่ลงไปในถุงควานหาเต้านม แล้วเริ่มดูดนมกินทันที มันยังคงดูดกินนมแม่ไปอีกนานจนแข็งแรง และสามารถกระโดดได้แล้ว แม้กระทั่งเมื่อมีอายุได้กว่า 1 ปี ถ้าหากว่ามีอันตรายขึ้นก็จะกระโดดกลับเข้าไปในถุงหน้าท้องแม่อีก เช่น เวลาเผชิญหน้ากับเหยี่ยวหรือสุนัขป่า

จิงโจ้

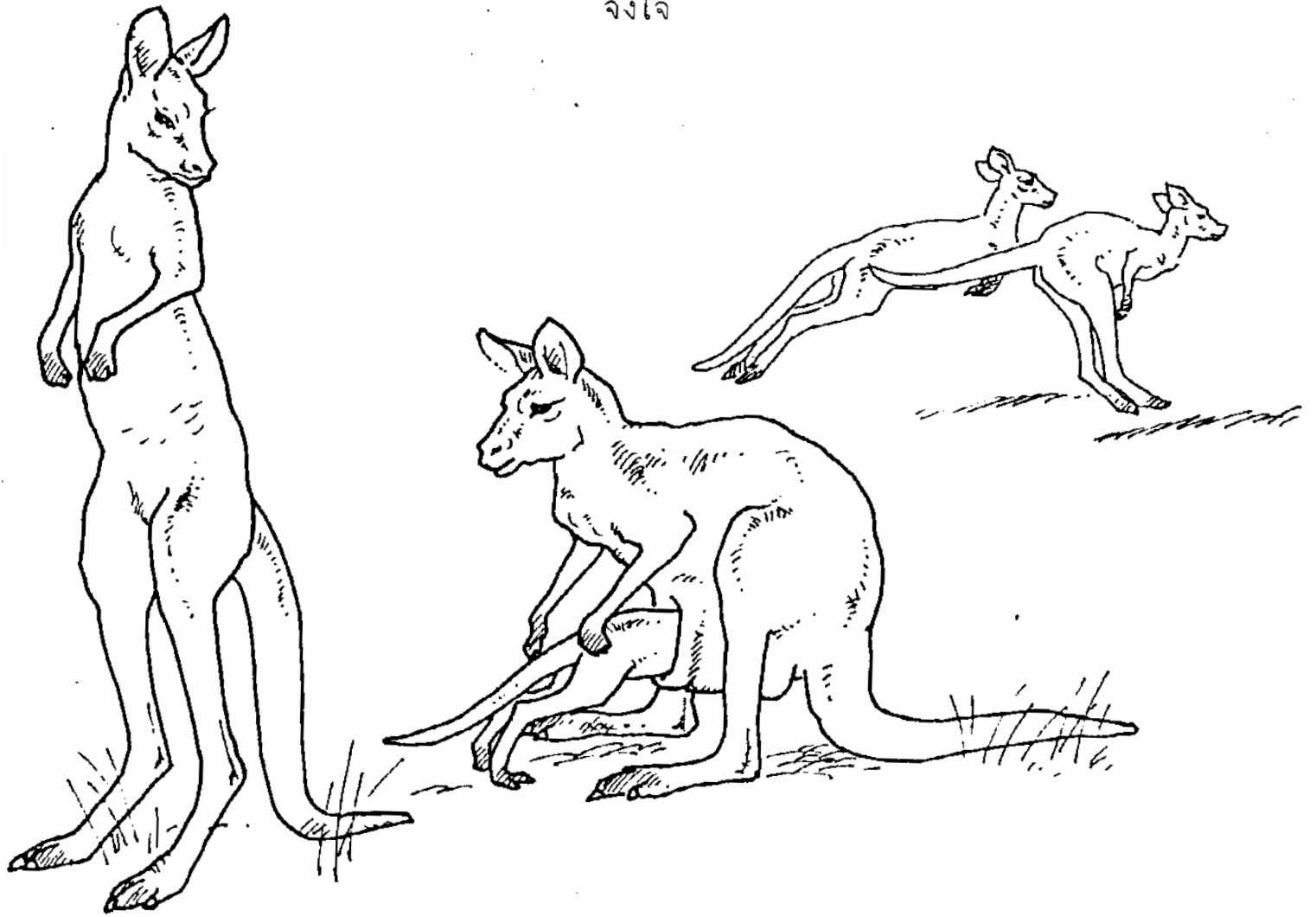
เราทราบกันดีว่า แม่จิงโจ้ใส่ลูกอ่อนของมันไว้ที่ถุงหน้าท้อง สัตว์ชนิดอื่นที่มีลักษณะแบบนี้ เช่น กระรอกบิน และตัวโคล่า จิงโจ้มีหลายชนิดด้วยกัน ตัวที่มีขนาดเล็กเรียกว่า วาลาบี่

จิงโจ้ขนาดใหญ่ที่สุด 2 ชนิด ได้แก่ จิงโจ้ใหญ่สีเทาและจิงโจ้แดง จิงโจ้สีเทาอาศัยอยู่ในป่า จิงโจ้แดงอาศัยอยู่ตามที่ราบโล่ง กินหญ้าเป็นอาหาร มีหัวหน้าผากเป็นตัวผู้ ซึ่งมักถูกขนานนามว่าเป็น "ชายชรา" จิงโจ้พวกนี้มีความสูงเท่า ๆ กับคน มีขาหลังที่ยาวและขาหน้าสั้นเล็ก หางของมันจะยาวและหนา จิงโจ้สามารถนั่งได้อย่างสบายและตั้งตรงด้วยขาหลังและหางของมันที่วางอยู่ในลักษณะคล้ายม้าสามขา

จิงโจ้สามารถใช้หางที่แข็งแรงของมันทำงานอื่น ๆ ได้อีกหลายอย่าง มันเคลื่อนที่ไปโดยการกระโดด เมื่อกระโดดครั้งแรก จิงโจ้จะใช้หางกดหรือยันพื้นไว้พร้อมกับขาหลัง 2 ขา ซึ่งทำให้มันมีแรงที่จะพุ่งตัวออกไปได้อย่างดี จากนั้นจะเอามหางยันไว้เพื่อให้ทรงตัวอยู่ได้ จิงโจ้ใหญ่สามารถกระโดดได้สูง 1.5 เมตร ถ้าจะกันจิงโจ้ไม่ให้เข้าไปในบริเวณทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ต้องใช้รั้วสูง ๆ กัน มิฉะนั้นมันอาจจะข้ามเข้าไปกินหญ้าที่ใช้เลี้ยงแกะจนหมดได้ ฉะนั้นการทำรั้วป้องกันไม่ให้จิงโจ้เข้าไปกินหญ้าในทุ่งเลี้ยงแกะ จึงเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก จิงโจ้สามารถใช้ขาหลังของมันเตะได้อย่างแรงมาก แล้วใช้กรงเล็บขูด ตัวผู้จะต่อสู้กันอย่างดุร้ายในช่วงฤดูการหากิน

เมื่อลูกจิงโจ้เกิดจะมีขนาดยาวประมาณ 2.5 เซนติเมตร ขาหน้าจะยาวเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของตัว มันจะใช้ขาหน้าที่แข็งแรงสำหรับปีนป่ายไปตามขนดกยาวของตัวแม่ไปยังปากถุง ไต่ลงไปในถุงควานหาเต้านม แล้วเริ่มดูดนมกินทันที มันยังคงดูดกินนมแม่ไปอีกนานจนแข็งแรง และสามารถกระโดดได้แล้ว แม้กระทั่งเมื่อมีอายุได้กว่า 1 ปี ถ้าหากว่ามีอันตรายขึ้นก็จะกระโดดกลับเข้าไปในถุงหน้าท้องแม่อีก เช่น เวลาเผชิญหน้ากับเหยี่ยวหรือสุนัขป่า

จิงโจ้

จิงโจ้เป็นสัตว์ที่มีถุงหรือกระเป๋าที่หน้าท้องเพื่อใส่ลูกอ่อน จิงโจ้มีหลายชนิด
ตัวที่มีขนาดเล็กเรียกว่า วาลาบี่ ส่วนที่มีขนาดใหญ่สุดมี 2 ชนิด ได้แก่ จิงโจ้สีเทา
และจิงโจ้แดง จิงโจ้พวกนี้มีความสูงเท่า ๆ กับคน มีขาหลังยาว และขาหน้าสั้นเล็ก
มีหางยาวและหนา มันสามารถเคลื่อนที่โดยการกระโดด

เราทราบกันดีว่าแม่จิงโจ้ใส่ลูกอ่อนของมันไว้ที่ถุงหน้าท้อง สัตว์ชนิดอื่นที่มีลักษณะเดียวกันนี้ เช่น กระรอกบิน และตัวโคล่า จิงโจ้มีหลายชนิดด้วยกัน ตัวที่มีขนาดเล็กเรียกว่า วาลาบี

จิงโจ้ขนาดใหญ่ที่สุด 2 ชนิด ได้แก่ จิงโจ้ใหญ่สีเทาและจิงโจ้แดง จิงโจ้สีเทาอาศัยอยู่ในป่า จิงโจ้แดงอาศัยอยู่ตามที่ราบโล่ง กินหญ้าเป็นอาหาร มีหัวหน้าสูงเป็นตัวยู ซึ่งมักถูกขนานนามว่าเป็น "ชายชรา" จิงโจ้พวกนี้มีความสูงเท่า ๆ กับคน มีขาหลังที่ยาวและขาหน้าสั้นเล็ก หางของมันจะยาวและหนา จิงโจ้สามารถนั่งได้อย่างสบายและตั้งตรงด้วยขาหลังและหางของมันที่วางอยู่ในลักษณะคล้ายม้าสามขา

จิงโจ้สามารถใช้หางที่แข็งแรงของมันทำงานอื่น ๆ ได้อีกหลายอย่าง มันเคลื่อนที่ไปโดยการกระโดด เมื่อกระโดดครั้งแรก จิงโจ้จะใช้หางกดหรือยันพื้นไว้พร้อมกับขาหลัง 2 ขา ซึ่งทำให้มันมีแรงที่จะพุ่งตัวออกไปได้อย่างดี จากนั้นจะเอาหางยันไว้เพื่อให้ทรงตัวอยู่ได้ จิงโจ้ใหญ่สามารถกระโดดได้สูง 1.5 เมตร ถ้าจะกันจิงโจ้ไม่ให้เข้าไปในบริเวณทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ต้องใช้รั้วสูง ๆ กัน มิฉะนั้นมันอาจจะข้ามเข้าไปกินหญ้าที่ใช้เลี้ยงแกะจนหมดไป ฉะนั้นการทำรั้วป้องกันไม่ให้จิงโจ้เข้าไปกินหญ้าในทุ่งเลี้ยงแกะ จึงเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก จิงโจ้สามารถใช้ขาหลังของมันเตะได้อย่างแรงมาก แล้วใช้กรงเล็บขูดตัวผู้จะต่อสู้กันอย่างดุร้ายในช่วงฤดูการหากิน

เมื่อลูกจิงโจ้เกิดจะมีขนาดยาวประมาณ 2.5 เซนติเมตร ขาหน้าจะยาว เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของตัว มันจะใช้ขาหน้าที่แข็งแรงสำหรับปีนป่ายไปตามขนคกยาวของตัวแม่ไปยังปากถุง ไต่ลงไปในถุงควานหาเต้านม แล้วเริ่มดูดนมกินทันที มันยังคงดูดกินนมแม่ไปอีกนานจนแข็งแรง และสามารถกระโดดได้แล้ว แม้กระทั่งเมื่อมีอายุได้ 1 ปี ถ้าหากว่ามีอันตรายขึ้นก็จะกระโดดกลับเข้าไปในถุงหน้าท้องแม่อีก เช่น เวลาเผชิญหน้ากับเหยี่ยวหรือสุนัขป่า

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องฉบับที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 10 นาที
2. ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย × ทับลงบน ในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับข้อที่นักเรียนเลือก
3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้
4. ให้นักเรียนทุกคนเขียน ชื่อ โรงเรียน เพศ และหมายเลข ที่ครูแจกให้ แล้วคอยฟังคำสั่งให้ลงมือทำ

1. ข้อใดคือลักษณะของจิ้งจอกแดง และจิ้งจอกสีเทา ก. หางสั้น ข. ขาหน้ายาว ค. ขาหลังยาว ง. ขาหลังสั้น 2. จิ้งจอกสามารถนั่งได้ด้วยอวัยวะส่วนใด ก. หน้าท้อง ข. ขาหน้าและหาง ค. ขาหลังและหาง ง. ขาหน้าและขาหลัง	3. ข้อใดคือลักษณะของขาหน้าของจิ้งจอก ก. สั้น ข. ยาว ค. ใหญ่ ง. ผอม 4. จิ้งจอกสามารถเคลื่อนที่ได้ด้วยวิธีใด ก. วิ่ง ข. เดิน ค. คลาน ง. กระโดด

5. ข้อใดคือลักษณะของหัวหน้าฝูงจิงโจ้
- เป็นลูกจิงโจ้
 - เป็นแม่จิงโจ้
 - เป็นจิงโจ้ตัวผู้
 - เป็นจิงโจ้ตัวเมีย
6. เมื่อมีอันตราย ลูกจิงโจ้จะทำอย่างไร
- เข้าต่อสู้
 - ซ่อนตัวข้างหลังแม่
 - ปีนขึ้นไปบนต้นไม้
 - กระโดดเข้าไปในถุงหน้าท้องแม่
7. ข้อใดคือศัตรูของลูกจิงโจ้
- นก
 - เหยี่ยว
 - กระรอก
 - กระท้าย
8. ข้อใดคืออาหารของลูกจิงโจ้
- นม
 - ใบไม้
 - ผลไม้
 - เนื้อสัตว์
9. ข้อใดคือลักษณะเด่นของจิงโจ้
- มีขาที่ยาวมาก
 - มีลำตัวที่เล็กมาก
 - มีเขาที่สวยงาม
 - มีถุงที่หน้าท้อง
10. ข้อใดคือประโยชน์ของถุงหน้าท้องของจิงโจ้
- ไว้จับสัตว์
 - ไว้ใส่ลูกอ่อน
 - ไว้ใส่อาหาร
 - ไว้ป้องกันศัตรู